

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 930

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 decembrie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
658.		662.	5
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 125/2002 pentru ratificarea Protocolului adițional la Scrisoarea de înțelegere privind controlul drogurilor și aplicarea legii, semnată la data de 3 iulie 2001, dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii, semnat la București la 24 septembrie 2002		— Lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit	
1.029.	2	1.033.	5
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 125/2002 pentru ratificarea Protocolului adițional la Scrisoarea de înțelegere privind controlul drogurilor și aplicarea legii, semnată la data de 3 iulie 2001, dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii, semnat la București la 24 septembrie 2002		— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit	
★			
659.		663.	6
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2002 privind revenirea în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor a imobilului Corp A1-S — Pavilion administrativ, situat în municipiul Craiova, str. Mihai Viteazul nr. 4, județul Dolj, din patrimoniul Societății Comerciale „Editura Scrisul Românesc” — S.A.	3	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2002 privind aprobarea Sistemului de susținere și promovare a exportului cu finanțare de la bugetul de stat	
1.030.		1.034.	6
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2002 privind revenirea în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor a imobilului Corp A1-S — Pavilion administrativ, situat în municipiul Craiova, str. Mihai Viteazul nr. 4, județul Dolj, din patrimoniul Societății Comerciale „Editura Scrisul Românesc” — S.A.	3	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2002 privind aprobarea Sistemului de susținere și promovare a exportului cu finanțare de la bugetul de stat	
★			
660.		664.	7
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 111/1999 privind reglementarea transferului unor echipamente specifice sectorului de drumuri, achiziționate din împrumutul acordat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, către societățile comerciale înființate prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”	4	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 59/2002 pentru modificarea Legii nr. 202/2000 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire	
1.031.		1.035.	7
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 111/1999 privind reglementarea transferului unor echipamente specifice sectorului de drumuri, achiziționate din împrumutul acordat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, către societățile comerciale înființate prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”	4	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 59/2002 pentru modificarea Legii nr. 202/2000 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire	
★			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 317 din 19 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	9-11
		Decizia nr. 343 din 5 decembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 10/1972 — Codul muncii	11-13
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURRENTEI			
		389. — Decizie privind concentrarea economică realizată de către BITUNOVA Baustofftechnik GmbH Austria și Grupul GEIGER prin dobândirea controlului în comun asupra Societății Comerciale „E.B.M.” — S.A. București	14-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 125/2002
pentru ratificarea Protocolului adițional la Scrisoarea de înțelegere privind controlul drogurilor
și aplicarea legii, semnată la data de 3 iulie 2001, dintre Guvernul României
și Guvernul Statelor Unite ale Americii, semnat la București la 24 septembrie 2002**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125 din 2 octombrie 2002 pentru ratificarea Protocolului adițional la Scrisoarea de înțelegere privind controlul drogurilor și aplicarea legii, semnată la data de 3 iulie 2001, dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii, semnat la București la 24 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 16 octombrie 2002.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 decembrie 2002.
Nr. 658.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 125/2002
pentru ratificarea Protocolului adițional la Scrisoarea de înțelegere privind controlul drogurilor
și aplicarea legii, semnată la data de 3 iulie 2001, dintre Guvernul României
și Guvernul Statelor Unite ale Americii, semnat la București la 24 septembrie 2002**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 125/2002 pentru ratificarea Protocolului adițional la Scrisoarea de înțelegere privind controlul drogurilor și aplicarea legii, semnată la data de 3 iulie 2001, dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii, semnat la București la 24 septembrie 2002, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 12 decembrie 2002.
Nr. 1.029.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2002
privind revenirea în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Culturii
și Cultelor a imobilului Corp A1-S — Pavilion administrativ, situat în municipiul Craiova,
str. Mihai Viteazul nr. 4, județul Dolj, din patrimoniul Societății Comerciale
„Editura Scrisul Românesc“ — S.A.**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85 din 20 iunie 2002 privind revenirea în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor a imobilului Corp A1-S — Pavilion administrativ, situat în municipiul Craiova, str. Mihai Viteazul nr. 4, județul Dolj, din patrimoniul Societății Comerciale „Editura Scrisul Românesc“ — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 26 iunie 2002.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 8 octombrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 decembrie 2002.
Nr. 659.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2002
privind revenirea în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Culturii
și Cultelor a imobilului Corp A1-S — Pavilion administrativ, situat în municipiul Craiova,
str. Mihai Viteazul nr. 4, județul Dolj, din patrimoniul Societății Comerciale
„Editura Scrisul Românesc“ — S.A.**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2002 privind revenirea în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor a imobilului Corp A1-S — Pavilion administrativ, situat în municipiul Craiova, str. Mihai Viteazul nr. 4, județul Dolj, din patrimoniul Societății Comerciale „Editura Scrisul Românesc“ — S.A. și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 12 decembrie 2002.
Nr. 1.030.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2002
 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 111/1999
 privind reglementarea transferului unor echipamente specifice sectorului de drumuri,
 achiziționate din împrumutul acordat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare,
 către societățile comerciale înființate prin reorganizarea Regiei Autonome
 „Administrația Națională a Drumurilor din România“**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110 din 10 septembrie 2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 111/1999 privind reglementarea transferului unor echipamente specifice sectorului de drumuri, achiziționate din împrumutul

acordat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, către societățile comerciale înființate prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România“, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 23 septembrie 2002.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 octombrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 decembrie 2002.
 Nr. 660.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2002
 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 111/1999
 privind reglementarea transferului unor echipamente specifice sectorului de drumuri,
 achiziționate din împrumutul acordat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare,
 către societățile comerciale înființate prin reorganizarea Regiei Autonome
 „Administrația Națională a Drumurilor din România“**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 111/1999 privind reglementarea transferului unor echipamente specifice sectorului de drumuri, achiziționate din

împrumutul acordat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, către societățile comerciale înființate prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România“ și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 12 decembrie 2002.
 Nr. 1.031.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 493/2002, se completează după cum urmează:

— **La articolul 16, după alineatul (3) se introduce alineatul (3¹) cu următorul cuprins:**

„(3¹) Pentru activitatea de interes public desfășurată de notarii publici, care implică determinarea, colectarea și virarea la buget, potrivit legii, a taxelor de timbru aferente actelor notariale, se admite la deducere în plus un procent de 5% din volumul taxelor de timbru încasate și virate.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 decembrie 2002.
Nr. 662.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 12 decembrie 2002.
Nr. 1.033.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2002
privind aprobarea Sistemului de susținere și promovare a exportului
cu finanțare de la bugetul de stat**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120 din 25 septembrie 2002 privind aprobarea Sistemului de susținere și promovare a exportului cu finanțare de la bugetul de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 4 octombrie 2002.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 decembrie 2002.
Nr. 663.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 120/2002
privind aprobarea Sistemului de susținere
și promovare a exportului cu finanțare de la bugetul de stat**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2002 privind aprobarea Sistemului de susținere și promovare a exportului cu finanțare de la bugetul de stat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 12 decembrie 2002.
Nr. 1.034.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 59/2002 pentru modificarea Legii nr. 202/2000 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 59 din 22 august 2002 pentru modificarea Legii nr. 202/2000 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.3 din Legea nr. 411/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 30 august 2002, cu următoarele modificări și completări:

— **La articolul unic, punctul 1 va avea următorul cuprins:**

„1. **Punctul 1 de la alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 octombrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

«1. *drept de proprietate intelectuală* — dreptul de autor, drepturi conexe, dreptul asupra mărcilor de produs sau de serviciu înregistrate, dreptul asupra desenelor și modelelor industriale, dreptul asupra indicațiilor geografice, dreptul asupra brevetelor de invenție, dreptul protecției suplimentare, în condițiile legii;»“

Art. II. — Legea nr. 202/2000 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 decembrie 2002.
Nr. 664.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 59/2002 pentru modificarea Legii nr. 202/2000 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 59/2002 pentru modificarea Legii nr. 202/2000 privind unele măsuri pentru asigurarea

respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 12 decembrie 2002.
Nr. 1.035.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2002
privind transmiterea, cu titlu gratuit, a unui imobil, proprietate privată a statului,
în proprietatea Comitetului Olimpic Român**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94 din 20 iunie 2002 privind transmiterea, cu titlu gratuit, a unui imobil, proprietate privată a statului, în proprietatea Comitetului Olimpic Român, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 28 iunie 2002, cu următoarea completare:

— **La articolul 1, după alineatul (2) se introduc alineatele (3) și (4) cu următorul cuprins:**

„(3) Bunurile prevăzute la alin. (1) nu pot fi înstrăinate, donate, concesionate și nici date în administrare sau în folosință.

(4) Dacă în termen de 10 ani Comitetul Olimpic Român nu realizează investițiile la care s-a angajat, respectiv construirea unei piste de atletism, a unui bazin de înot de dimensiuni olimpice și a unei săli de sport cu facilități de antrenament și refacere, bunurile prevăzute la alin. (1) trec în proprietatea publică a statului.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 decembrie 2002.
Nr. 665.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2002
privind transmiterea, cu titlu gratuit, a unui imobil, proprietate privată a statului,
în proprietatea Comitetului Olimpic Român**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2002 privind transmiterea, cu titlu gratuit, a unui imobil, proprietate

privată a statului, în proprietatea Comitetului Olimpic Român și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 12 decembrie 2002.
Nr. 1.036.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 317**

din 19 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, ridicată de Societatea Comercială „Latina Prodplast” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.741/2002 al Tribunalului București — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde Societatea Comercială J.W. Cappelen Gmbh, prin reprezentant legal, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției ridicate, conform notelor depuse la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată și invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 iulie 2002, Tribunalul București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Latina Prodplast” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.741/2002 al acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a arătat că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 încalcă prevederile art. 24, 41 și 135 din Constituție, ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 alin. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la această convenție. S-a susținut, în acest sens, că posibilitatea soluționării cererii creditorului numai pe baza actelor depuse și a explicațiilor date de părți împiedică exercitarea dreptului la apărare și realizarea dreptului la un proces echitabil.

Pe de altă parte, autorul excepției consideră că emiterea unui titlu executoriu în urma unui proces sumar și pentru sume cu aproximație stabilite, precum și executarea unui asemenea titlu încalcă reglementarea constituțională a dreptului de proprietate.

În susținerea acestei excepții s-a invocat încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 24, în art. 41 alin. (1) și (2) teza întâi și în art. 135 alin. (1) și (6). Totodată, autorul excepției a invocat și încălcarea prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994, precum și ale art. 1 alin. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la această convenție.

Tribunalul București — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, deoarece procedura somației de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, „se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile în scopul simplificării demersului jurisdicțional al creditorilor în vederea obținerii titlurilor executorii pentru realizarea creanțelor lor prin executare silită”, fiind asigurate, în același timp, și mijloacele necesare pentru apărarea intereselor debitorilor. Executarea silită a unui titlu executoriu, emis în cadrul acestei proceduri, nu aduce atingere dreptului de proprietate mai mult decât orice altă executare silită.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al acestei instituții cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, arătând că prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 s-a stabilit, pentru prima etapă, o procedură necontencioasă simplă și operativă, bazată pe existența unor creanțe certe, lichide și exigibile, constatate prin înscrisuri însușite de părți, iar „din momentul în care procedura devine contencioasă, soluționarea cererii în anulare are loc potrivit procedurii de drept comun”, exercitarea dreptului la apărare fiind asigurată. Guvernul consideră, de asemenea, că nu se încalcă nici dreptul de proprietate, deoarece „punerea în

executare silită a unui titlu, investit cu putere executorie, nu constituie o încălcare a dreptului de proprietate al debitorului, ci, dimpotrivă, expresia ocrotirii dreptului de proprietate al creditorului“.

Avocatul Poporului, având în vedere considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 72 din 5 martie 2002, consideră că „prevederile Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, aprobată prin Legea nr. 295/2002, sunt constituționale“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată și modificată prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002. Din motivarea excepției rezultă însă că autorul acesteia critică, în principal, următoarele dispoziții din ordonanță:

— Art. 1.: „(1) *Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.*

(2) *Suma ce reprezintă obligația prevăzută la alin. (1), precum și dobânzile, majorările sau penalitățile datorate potrivit legii se actualizează în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective.“;*

— Art. 6 alin. (1) și (2): „(1) *Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4 alin. (2)–(4).*

(2) *Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către creditor, precum și termenul de plată.“;*

— Art. 9.: „(1) *Ordonanța de admitere în tot sau în parte a cererii creditorului, împotriva căreia nu a fost introdusă acțiune în anulare potrivit art. 8, este irevocabilă.*

(2) *La cererea creditorului ordonanța prevăzută la alin. (1) sau, după caz, ordonanța împotriva căreia a fost introdusă cererea în anulare prevăzută la art. 8, care însă a fost respinsă prin hotărâre rămasă irevocabilă prin nerecurare ori prin respingerea recursului, va fi investită cu formulă executorie, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. Astfel investită, ordonanța constituie titlu executoriu, care se eliberează creditorului. Totodată titlul, în copie, se comunică și debitorului.“*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 24, art. 41 alin. (1) și (2) și ale art. 135 alin. (1) și (6), care au următorul conținut:

— Art. 24.: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.“;*

— Art. 41 alin. (1) și alin. (2) teza întâi: „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege.*

(2) *Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. [...]“;*

— Art. 135 alin. (1) și (6): „(1) *Statul ocrotește proprietatea. [...]“*

(6) *Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.“*

Totodată autorul excepției a invocat și încălcarea prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994, potrivit căreia „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. [...]“*, precum și încălcarea art. 1 alin. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la această convenție, ratificat de România prin aceeași lege, care prevede că „*Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.“*

Curtea constată că în urma adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 142 din 24 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 noiembrie 2002, textele atacate nu au suferit modificări de conținut care să afecteze soluția legislativă criticată de autorul excepției, astfel încât urmează să examineze pe fond susținerile acestuia.

În urma examinării conținutului textelor de lege criticate, cu raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea reține că procedura somației de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, este o procedură specială în materia executării creanțelor. Legiuitorul are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată, conform atribuțiilor prevăzute de art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „*Competența și procedura de judecată*

sunt stabilite de lege", cu condiția ca nici o normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale.

Curtea Constituțională a fost sesizată în mai multe cazuri cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, în ansamblu, ori a principalelor dispoziții ale acesteia. Toate acele excepții au fost respinse, Curtea constatând că dispozițiile ordonanței nu încalcă principiul egalității în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare sau obligația exercitării cu bună-credință a drepturilor și a libertăților. Astfel, spre exemplu, în Decizia nr. 72 din 5 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 22 aprilie 2002, Curtea a statuat că în timpul examinării cererii pentru emiterea ordonanței cu somația de plată, în termenul prevăzut pentru introducerea acțiunii în anulare, precum și în tot cursul soluționării acțiunii în anulare, inclusiv a căilor de atac, debitorul are posibilitatea de a-și exercita neîngrădit dreptul la apărare, garantat de art. 24 din Constituție. De asemenea, pentru toate părțile sunt asigurate condiții de realizare a intereselor lor legitime în cadrul unui proces echitabil.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, ridicată de Societatea Comercială „Latina Prodplast” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.741/2002 al Tribunalului București — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2002.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 343 din 5 decembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 10/1972 — Codul muncii

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător

Paula C. Pantea	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 10/1972 — Codul muncii și în special a dispozițiilor art. 134 alin. (1) din aceasta, excepție ridicată de Societatea Comercială „SELCA” — S.A. Pitești în Dosarul nr. 2.943/2002 al Curții de Apel Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că art. 134 alin. (1) din Codul muncii instituie o garanție în favoarea angajatului al cărui contract de muncă va fi desfăcut, obligându-l pe angajator să motiveze în scris decizia de desfacere a acestui contract. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a Codului muncii, în ansamblul său, Ministerul Public o consideră neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 septembrie 2002 Curtea de Apel Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 10/1972 — Codul muncii, în ansamblu, precum și a dispozițiilor art. 134 alin. (1) din acest cod, excepție ridicată de Societatea Comercială „SELCA” — S.A. Pitești în Dosarul nr. 2.943/2002 al acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că „Legea nr. 10/1972 și, în special, art. 134 alin. (1) încalcă dispozițiile art. 150 alin. (1) din Constituție, în măsura în care se referă la societățile comerciale cu capital privat”, întrucât legea a fost elaborată pentru reglementarea raporturilor de muncă din cadrul fostelor unități socialiste de stat, la vremea respectivă neexistând societăți comerciale cu capital privat, iar extinderea aplicării legii și la aceste societăți comerciale excede voinței legiuitorului. Invocă, pentru acest argument, Decizia Curții Constituționale nr. 82/1997. De asemenea, consideră autorul excepției, dispozițiile art. 134 alin. (1) din Codul muncii sunt contrare prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece, „obligând un comerciant să facă publice dificultățile financiare care l-au determinat să-și reorganizeze activitatea, statul își încalcă obligația de a ocroti proprietatea privată”.

Curtea de Apel Pitești — Secția civilă consideră că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate au rolul de a asigura stabilitatea raporturilor de muncă, a locurilor de muncă, „protecția legală a raporturilor de muncă fiind necesară și valabilă și în condițiile economiei de piață”. Instanța mai arată că obligația legală privind comunicarea în scris a dispoziției de desfacere a contractului de muncă, motivată, reprezintă o garanție pentru ocrotirea salariaților, iar „comunicarea ulterioară a motivelor, ca și modificarea acestora de către unitate sau organul de jurisdicție, este inadmisibilă, aceasta putând rectifica numai încadrarea legală a desfacerii contractului de muncă”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că, potrivit celor statuate în Decizia nr. 40/2001 a Curții Constituționale,

„prin noțiunea de «unitate» trebuie înțeleasă orice persoană juridică sau fizică ce angajează forță de muncă, înțeles care nu contravine dispozițiilor art. 150 alin. (1) din Constituție”. De asemenea, se arată că obligativitatea motivării desfacerii contractului de muncă, prevăzută de art. 134 alin. (1) din Codul muncii, nu contravine prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție cu privire la ocrotirea proprietății private. Această obligație reprezintă o garanție pentru protecția salariaților, a stabilității lor în muncă.

Guvernul consideră că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât dispozițiile art. 134 alin. (1) din Codul muncii nu încalcă prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție. Cerințele procedurale și de formă ale desfacerii contractului de muncă, printre care și motivarea, nu sunt de natură să producă prejudicii angajatorului, ci „au scopul de a proteja salariatul, de a preveni abuzurile, subiectivismul din partea angajatorului și constituie o garanție importantă a dreptului la muncă”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și cel al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie Legea nr. 10/1972 — Codul muncii, publicată în Buletinul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 decembrie 1972 și, în mod special, dispozițiile art. 134 alin. (1) din această lege, care au următorul conținut: *„Desfacerea contractului de muncă, în toate situațiile, se stabilește prin dispoziția scrisă a conducerii unității, cu arătarea motivelor, a prevederilor legale pe care se întemeiază, a termenelor, precum și a organelor la care măsura luată se poate ataca.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 150 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2), care au următorul conținut:

— Art. 150 alin. (1): *„Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții.”*

— Art. 41 alin. (2): *„Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că Legea nr. 10/1972 — Codul muncii, în ansamblul său, a mai făcut obiectul unor excepții de neconstituționalitate. Astfel, în Decizia Curții Constituționale nr. 40/2001 s-a statuat că „acest cod, ca ansamblu de norme juridice reunite în considerarea domeniului comun al reglementării, nu contravine prevederilor constituționale

invocate de autorul excepției. Legea nr. 10/1972 — Codul muncii este anterioară Constituției din 1991, dar această situație nu conduce automat la concluzia că acest act normativ ar fi integral ieșit din vigoare, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 150 alin. (1) din Constituție, «*Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții*». (...) Reglementarea legală a raporturilor de muncă, a drepturilor și obligațiilor angajatorilor și ale salariaților, precum și a modalității de exercitare a acestora este necesară și într-o societate organizată pe baza principiilor economiei de piață. Dispozițiile Codului muncii corespund, în mare parte, acestor cerințe.»

Începând din anul 1990 Codului muncii i-au fost aduse numeroase modificări și completări, în mod expres sau implicit (spre exemplu, prin Decretul-lege nr. 51/1990, Decretul-lege nr. 95/1990, Decretul-lege nr. 147/1990, Legea nr. 13/1991, Legea nr. 54/1991, Legea nr. 6/1992, Legea nr. 104/1992, Legea nr. 130/1996, Legea nr. 108/1999 sau Legea nr. 168/1999), în scopul punerii de acord a dispozițiilor sale cu prevederile constituționale. De asemenea, unele articole ale Codului muncii, examinate separat, au fost declarate ca fiind neconstituționale prin decizii ale Curții Constituționale, aceste dispoziții nemaiputând fi aplicate.

Curtea reține, așadar, că Legea nr. 10/1972 — Codul muncii, în ansamblul său, nu poate fi considerată ca abrogată prin simpla intrare în vigoare a Constituției din 1991, care, la art. 134 alin. (1), a prevăzut că „*Economia României este economie de piață*.”

În ceea ce privește dispozițiile concrete ale art. 134 alin. (1) din Codul muncii, Curtea constată că acestea nu sunt de natură să aducă atingere proprietății private, indiferent de categoria de titulari ai acesteia. Textul criticat stabilește cerințele procedurale și de formă pe care trebuie să le îndeplinească, pentru a fi valabilă, măsura de desfacere a contractului individual de muncă, printre care dispoziția scrisă a conducerii angajatorului, arătarea motivelor de fapt și a temeiului legal al măsurii luate, a căilor de atac și a condițiilor de exercitare a acestora. Textul criticat instituie, așadar, anumite condiții de valabilitate a deciziei unității de

încetare a raporturilor juridice de muncă dintre aceasta și salariați, care sunt necesare pentru asigurarea stabilității raporturilor de muncă, precum și a legalității și temeiniciei încetării acestor raporturi, indiferent dacă desfacerea contractului de muncă are loc prin voința unilaterală a angajatorului sau din inițiativa angajatului. Condițiile de formă instituite prin art. 134 alin. (1) din Codul muncii sunt tot atâtea garanții pentru exercitarea efectivă a dreptului la muncă prevăzut de art. 38 alin. (1) din Constituție.

Curtea nu poate reține, de asemenea, nici susținerea autorului excepției, în sensul că prin obligativitatea măsurii de desfacere a contractului individual de muncă, întemeiată pe art. 130 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, angajatorul s-ar putea confrunta cu consecințe negative de ordin patrimonial, deoarece ar fi obligat să dea publicității greutățile economico-financiare pe care le întâmpină. Motivarea deciziei de desfacere a contractului unui salariat ca urmare a reorganizării unității, însoțită de desființarea unor posturi de natura celui ocupat de salariatul al cărui contract de muncă urmează a fi desfăcut, nu implică în mod necesar și obligația angajatorului de a dezvălui dificultățile de ordin economic cu care se confruntă. În lipsa textului criticat, protecția acordată de legiuitor angajatului ar fi golită de conținut, deoarece unitatea angajatoare nu ar mai fi obligată să îi comunice salariatului decizia scrisă de desfacere a contractului de muncă, cu arătarea motivelor, a prevederilor legale pe care se întemeiază, a termenelor, precum și a organelor la care măsura luată se poate ataca. O asemenea interpretare este inacceptabilă în contextul protecției acordate salariaților, atât în legislația românească, cât și în legislațiile moderne ale altor state. Un exemplu în acest sens îl constituie art. L122-14-2 din Codul muncii francez, conform căruia angajatorul este obligat să comunice salariatului motivele concedierii prin scrisoare recomandată, cu confirmare de primire, iar dacă desfacerea contractului de muncă se datorează unor motive economice, scrisoarea amintită trebuie să menționeze expres care sunt aceste motive economice sau schimbări tehnologice din cadrul unității angajatoare, care determină desfacerea contractului de muncă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 10/1972 — Codul muncii și ale art. 134 alin. (1) din Legea nr. 10/1972, excepție ridicată de Societatea Comercială „SELCA” — S.A. Pitești în Dosarul nr. 2.943/2002 al Curții de Apel Pitești — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 decembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE

privind concentrarea economică realizată de către BITUNOVA Baustofftechnik GmbH Austria și Grupul GEIGER prin dobândirea controlului în comun asupra Societății Comerciale „E.B.M.” — S.A. București

Președintele Consiliului Concurenței,
în baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. Legii concurenței nr. 21/1996;
3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței;
4. Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;
5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante, în scopul stabilirii părții substanțiale de piață;
6. Instrucțiunilor date în aplicarea art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice;
7. Notificării concentrării economice înregistrate la Consiliul Concurenței cu nr. RS-263 din 10 octombrie 2002;
8. actelor și lucrărilor din Dosarul cauzei nr. RS-263 din 10 octombrie 2002;
9. notei Departamentului bunuri industriale cu privire la concentrarea economică notificată, având în vedere următoarele:

1. concentrarea economică s-a realizat prin cesionarea către BITUNOVA Baustofftechnik GmbH — în baza Hotărârii nr. 1 a Adunării generale extraordinare a acționarilor din data de 16 mai 2002 — a unui număr de 184 de acțiuni, reprezentând 25,414% din capitalul social al Societății Comerciale „E.B.M.” — S.A. București, de la acționarii care dețineau împreună pachetul majoritar de acțiuni și care reprezintă Grupul GEIGER.

Achiziționarea de către BITUNOVA Baustofftechnik GmbH a pachetului de acțiuni reprezentând 25,414% din capitalul social al Societății Comerciale „E.B.M.” — S.A. București conduce la schimbarea calitativă a controlului exercitat asupra acestei societăți comerciale, prin trecerea de la controlul unic, exercitat de Grupul GEIGER, la controlul în comun, exercitat de BITUNOVA Baustofftechnik GmbH și de Grupul GEIGER.

Controlul în comun exercitat de firma STRABAG AG Austria, care controlează societatea BITUNOVA Baustofftechnik GmbH, și de Grupul GEIGER asupra societăților comerciale „THERMOLIT” — S.A. și „INTERNATIONALE BAUCONSULTING” — S.R.L. evidențiază existența unor legături anterioare între aceste firme.

Probabilitatea existenței unor interese comune reiese și din faptul că în cazul Societății Comerciale „E.B.M.” — S.A., Societății Comerciale „E.B.C.” — S.A., Societății Comerciale „COSAR” — S.A. și Societății Comerciale „INTER ECO” — S.A., în urma tranzacțiilor efectuate între Grupul GEIGER și STRABAG AG Austria, prin firma BITUNOVA Baustofftechnik GmbH, aceste societăți dețin pachete egale de acțiuni la Societatea Comercială „E.B.C.” — S.A., Societatea Comercială „COSAR” — S.A. și Societatea Comercială „INTER ECO” — S.A. și pachete aproximativ egale la Societatea Comercială „E.B.M.” — S.A.

Ceilalți acționari sunt aceleași persoane fizice, prezente în structura acționariatelor acestor patru societăți comerciale.

Prin urmare, modificarea intervenită în structura acționariatului Societății Comerciale „E.B.M.” — S.A. București prin achiziționarea de către BITUNOVA Baustofftechnik GmbH a unor pachete de acțiuni de la Grupul GEIGER reprezintă o operațiune de concentrare economică în sensul prevederilor art. 11 alin. (2) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996;

2. BITUNOVA Baustofftechnik GmbH este o persoană juridică austriacă ce își desfășoară activitatea în domeniul construcțiilor civile. BITUNOVA Baustofftechnik GmbH are ca acționar majoritar firma STRABAG AG Austria, membră a Grupului STRABAG.

Grupul STRABAG are participații în numeroase firme pe plan mondial, formând unul dintre cele mai importante concerne din Europa — al doilea ca mărime din Austria și între primele 10 pe plan european;

3. acționarii, persoane fizice, Josef Joachim Geiger, Pius Geiger și Adolf Geiger au înființat în anul 1994 Societatea Comercială „E.B.M.” — S.A. București, deținând împreună pachetul majoritar de acțiuni și majoritatea absolută a drepturilor de vot aferente acestora. Acționarii Josef Joachim Geiger, Pius Geiger și Adolf Geiger reprezintă în Societatea Comercială „E.B.M.” — S.A. București Grupul GEIGER — Germania —, fiind un important grup de investitori care a realizat plasamente și investiții, cu precădere în domeniul construcțiilor civile, în Europa, dar și în România;

4. activitatea principală a societății comerciale la care s-a dobândit controlul în comun, Societatea Comercială „E.B.M.” — S.A. București, constă în producerea și comercializarea emulsiilor bituminoase. Societatea Comercială „E.B.M.” — S.A. București are deschis un punct de lucru la Baia Mare, județul Maramureș, unde funcționează stația de emulsii bituminoase;

5. piața relevantă aferentă operațiunii de concentrare economică a fost definită ca fiind piața emulsiilor bituminoase în zona de nord a Transilvaniei.

Definirea pieței geografice ca fiind nordul Transilvaniei a fost determinată de specificul acestui sector de activitate — transportarea emulsiilor bituminoase pe distanțe foarte lungi nu este rentabilă din cauza costurilor mari de transport și de păstrare a emulsiei în condițiile prescrise de producător — și de condițiile de concurență existente pe această piață, respectiv de faptul că pe teritoriul României există numeroase stații de producere a emulsiilor bituminoase. Singurele excepții constatate au fost cazurile în care executanții lucrărilor de construcții, reparații și întreținere a drumurilor au și stații de producere a emulsiilor, caz în care pot decide să transporte emulsiile proprii pe distanțe mai lungi;

6. anterior dobândirii controlului în comun la Societatea Comercială „E.B.M.” — S.A. București, BITUNOVA Baustofftechnik GmbH nu a desfășurat activități pe piața relevantă definită, iar Grupul GEIGER deținea controlul (50,967%) la această societate comercială, deci era prezent pe piața relevantă definită. BITUNOVA Baustofftechnik GmbH, respectiv Grupul STRABAG și Grupul GEIGER, nu mai controlează nici o altă societate comercială prezentă pe piața relevantă definită;

7. segmentul ce va fi deținut de BITUNOVA Baustofftechnik GmbH și de Grupul GEIGER pe piața relevantă este de fapt cota de piață a Societății Comerciale „E.B.M.” — S.A. București. Cota de piață deținută de Societatea Comercială „E.B.M.” — S.A. București pe piața emulsiilor bituminoase în zona de nord a Transilvaniei are valoarea de circa 15% pentru anul 2001;

8. pe piața relevantă definită oferta este reprezentată de societăți comerciale producătoare de emulsii bituminoase, printre care: Societatea Comercială „Sorocam” — S.A. București, care deține stații de emulsii bituminoase în localitățile Turda, județul Cluj, și Săcălaz, județul Timiș, Societatea Comercială „Albix” — S.A. București, care deține stație de emulsii bituminoase în comuna Șag, județul Timiș¹⁾, RADJ Baia Mare, RADJ Satu Mare, RADP Bistrița, RADP Oradea etc.;

9. pe piața relevantă definită cererea este reprezentată de beneficiarii de emulsii bituminoase, respectiv de executanții de lucrări de construcții, reparații, întreținere a drumurilor, societăți comerciale private sau regii autonome, direcții sau regionale ale Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”;

10. importanța administrației publice în finanțarea beneficiarilor stațiilor de emulsii bituminoase este determinantă, în final, pentru tot segmentul de drumuri publice;

11. operațiunea de concentrare economică realizată de BITUNOVA Baustofftechnik GmbH și Grupul GEIGER, prin dobândirea controlului în comun la Societatea Comercială „E.B.M.” — S.A. București, nu creează și nu consolidează o poziție dominantă și nu are ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței,

DECIDE:

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996 și pct. 124 din cap. II partea a II-a din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, se autorizează concentrarea economică notificată, constatându-se că, deși operațiunea notificată cade sub incidența legii, nu există motive pentru a fi refuzată.

Art. 2. — Taxa de autorizare, prevăzută la art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, este de 4.770.236 lei și se va plăti cu ordin de plată tip trezorerie la bugetul de stat, în contul nr. 361280053300 deschis la Banca Națională a României — Sucursala Municipiului București, beneficiar Trezoreria sectorului 3 București, cu mențiunea „Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare”. Pe versoul ordinului de plată, în rubrica „Cod cont”, se va înscrie contul nr. 20.17.01.03.

Taxa de autorizare se va plăti în termen de 30 de zile de la data emiterii prezentei decizii. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data comunicării acesteia către părți.

Art. 4. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atacată, conform dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ.

Art. 5. — În conformitate cu prevederile art. 62 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Societății Comerciale „E.B.M.” — S.A. București.

¹⁾ Produsele stațiilor de emulsii din județul Timiș ajung pe piața geografică a Societății Comerciale „E.B.M.” — S.A. numai în cazul în care sunt utilizate la lucrări executate de aceste societăți comerciale; pentru alți constructori este excesiv de scump și nerentabil să se aprovizioneze de la o atât de mare distanță.

Art. 6. — Departamentul bunuri industriale și Secretariatul general vor urmări aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se comunică, de către Secretariatul general al Consiliului Concurenței, părților implicate:

1. BITUNOVA Baustofftechnik GmbH Austria

Grupul GEIGER, Germania: Josef Joachim Geiger,
Pius Geiger Adolf Geiger

Prin împuternicit,

Avocat Călin Eugen Bucerzan

Cabinet Individual Av. Farkas Zoltan & Co

Sediul: municipiul Cluj-Napoca, bd. 21 Decembrie 1989
nr. 23—35, bl. A, sc. V, ap. 65, județul Cluj

Telefon: 0264/198 471

Fax: 0264/197 381

2. Societatea Comercială „E.B.M.” — S.A.

Sediul: municipiul București, str. Traian nr. 2, bl. F1,
sc. 3, et. 7, ap. 20, sectorul 3

Număr de înregistrare la registrul comerțului:
J40/20550/1994

Telefon: 021/322 89 22

Fax: 021/322 86 22

Președintele Consiliului Concurenței,

Theodor Valentin Purcărea

București, 23 octombrie 2002.

Nr. 389.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
